

Sevgili Yazı Dostum

– RasimCANBOLAT · 11 Haziran 2012

Sevgili yazı dostum,

Bir tespit bu kadar isabetli olur. Hedefi on ikiden vurmuşsunuz. "Bu kadın iyi ki öykü ve şiire bulaşmamış" tespitinizde yerden göğe kadar haklısınız. Öyle duru bir mantık, olayları öyle bir yorumlama, en büyük acıları sükunetle karşılama. Çetrefilleri çözümleme, ne bileyim akla gelen gelmeyen durumlardaki gösterdiği mantıklı duruş. Kılıçdaroğlu'nun aradığı akil adamlardan birisi mi acaba?

Çocukken mahalle terzisi olan annesinin ve komşularının çarşı ulağı imiş. O kadar gönderilmiş ki çarşıya birisi "Mediha!" Diye seslense o, "Çarşı!" diye karşılık verirmiş.

Öğrenciliği boyunca kılık kıyafet, tertip düzen ve hal hareket yönünden arkadaşlarına örnek gösterilmiş. Dedesinin vefatı nedeniyle giremediği bütünleme sınavının engelini bilmediği için bir yılını kaybetmiş.

Çevrecidir. Sitedeki atıkları sıkça topladığı gibi piknik yerlerindeki de toplatıp mahalleye getirtir. Belediyenin temizlik müdürleri, ne çekmiştir onun telefonlarından!

Duygusaldır. Katıldığı cenaze törenlerinde cenaze sahibinden çok ağlar. Tanışlarının hastalık evrelerini hasta yakınlarından çok o takip eder. İyi bir hastabakıcıdır. Arkadaşların eşlerinin çoğuna refakatçilik yapmıştır.

İki oğlu vardır. Kızı olmadığı için ilk kız torunuma helva yapıp dağıtacağım. Yirmi yaşına kadar da masrafını üstleneceğim diye karar almış ve kararını da uygulamaktadır. Büyük bir sadaktle.

Adalet duygusu ayrı bir yazı konusu dur ama yeri gelmişken kısaca anlatmalıyım: Düğününde büyük geline:

-Kızım takı için şu kadar paramız var. Bu fiyatı geçmemek koşuluyla istediğini seçebilirsin. Demiş. Gelinin seçtiklerinin ağırlığını kuyumcuya onaylatıp saklamış. On üç yıl sonra küçük geline:

-Şu kadar gram altın hakkın var. Çeşidini seçmekte özgürsün. Çocuklarının arasında on üç yaş fark varmış.

Büyük torununa ödediği derslane parası miktarını küçük oğluna da ödüyor.

-Onun kızı daha çocuk, dershaneye mi gidiyor?

-Olsun. Çocuklarımların arasında ayırım yapamam.

Gelinler çalışıyor. İki oğlunun birer çocuğunu büyüttü. Küçük oğlunun küçüğüne sıra gelince gözü kesmedi ona bakmayı.

-Bakıcı tutun. Yarı parası benden. Tuttular, bakıcıyı. O kadar da büyük oğluna ödüyor.

-Onun bakıcısı mı var?

-Olsun. Çocuklarımların arasında ayırım yapamam.

Dikkatlidir. Eşinin yeğenlerinin ve çocuklarının adını eksiksiz bilir. O yüzden de evlerinin en güzel köşesini onun resimleri süsler.Hane halkının doğum, nişan , nikah ve düğün tarihleri onun ezberindedir. Bankada çalışırken müşterilerin hesap, kredi ve telefon numaralarını hep ona sorarlarmış, arkadaşları. Rehber bakmaya erindiklerinden. Canlı fihrist dururken yazılısına neden bakalım derlermiş.

Pazartesi günleri takım elbise, gömlek ve kravat ütülenmiş, askısında eşini beklermiş. giysiler arasındaki renk uyumuna özel bir önem verirmiş. Yeni boyanmış ayakkabılarıyla... Arkadaşın birisi anlatıyor.

-Eve girerken ayakkabılarımı çıkardım. Etraflarını tebeşirle çizdim. Bakalım hanım onlarla ilgili bir işlem yapacak mı diye. Ertesi sabah, birisinin çizginin içinde beklediğini, diğerinin bir tekme darbesiyle eşinden uzaklaştırıldığını gördüm, hayretle... Hanım, ilgilenmiş...

Şefkatlidir eşinin hastalıkları sırasındaki yakın ilgisini benim diyen hemşirenin gösterebileceğini sanmıyorum. On beş yıldır tırnaklarını o kesiyor. Bunların yanında hukuk danışmanlığı, editörlük görevi de caba...

Sevgili yazı dostum,

Bir yorumunla nerelere gittim? O evde eş, yolda yoldaş, sahilde yeni tanıştığı acemi bayanların yüzme hocasıymış. En kötü huyu biraz inatçı ve de rakıyı su katmadan içememesiymiş... Daha yazacaktım ama bir maniyle bari bitireyim...

Mektup yazdım kış idi.

Kalemim gümüş idi.

Daha çok yazacaktım,

Parmaklarım üşüdü.

Sevgi ve saygılarımla...